

A vasten 5de
26 maart 2023
M. Assumpta

Eerste lezing (Ez. 37,12-14)
Uit het boek Ezechiël

‘Zo spreekt de Heer God:
Ik zal jullie graven openbreken.
Ik zal jullie eruit laten klimmen,
jullie mijn volk.
En als Ik jullie graven zal geopend hebben,
en jullie eruit zijn gestapt,
dan zullen jullie kunnen zien dat Ik jullie Heer ben.
Ik zal jullie beademem met mijn geest,
en jullie zullen léven,
en wonen op jullie eigen grond.
Dan zullen jullie erkennen dat Ik, de Heer, doe wat Ik zeg”
- zo heeft de Heer gesproken.’

Tweede lezing (Rom 8, 8-11)
Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome

Zusters en Broeders,
de mens die alleen maar aan zichzelf denkt,
kan God niet plezieren.
Maar zo zijn jullie niet.
Jullie laten zich leiden door de Geest van Liefde,
want dat is Gods Geest, en die woont in jullie.
Dat is ook de Geest van Christus,
en jullie kunnen maar zijn volgelingen zijn,
als jullie gaan leven volgens die Geest.
Maar zelfs al leeft Christus in jullie,
dan blijven jullie toch kwetsbare mensen,
vatbaar voor de zelfzucht en de zonde,
oorzaak van veel verdriet.
Maar door de Geest van Liefde
komen jullie toch tot nieuw leven,
omdat God jullie vergeven heeft.
Dat is gebeurd wanneer Jezus de dood heeft overwonnen,
en door God in nieuw leven werd geplaatst.
Daarom: als zijn Geest ook aan jullie leven richting geeft,
zullen ook jullie nieuw leven vinden.

Evangelie (Joh. 11,3-7.17. 20-27.33b-45)
Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

Lazarus, een vriend van Jezus, was zwaar ziek.
Zijn zussen lieten Jezus weten:
‘Heer, hier is iemand ziek van wie je houdt.’
Toen Jezus het hoorde, zei Hij:
‘Deze ziekte zal niet eindigen met de dood,
maar zal aan God eer brengen,
en de Zoon van God verheerlijken.’

Maar hoewel hij veel hield van Martha, van haar zus en van Lazarus, bleef Hij toch nog twee dagen waar Hij was.

Daarna pas zei hij tegen zijn leerlingen:

‘Kom, we gaan naar Judea.’

Bij zijn aankomst

bleek Lazarus al vier dagen in het graf te liggen.

Martha ging Jezus tegemoet, terwijl Maria thuis bleef.

En ze zei tot Jezus:

‘Heer, als Je hier geweest was, zou mijn broer nooit gestorven zijn.

Maar ik weet zeker dat je ook nu nog alles aan God kunt vragen en dat Hij het je zal geven.’

‘Je broer zal opstaan’, verzekerde Jezus haar.

‘Dat weet ik,’ zei Martha,

‘hij zal opstaan bij de opstanding op de laatste dag.’

Maar Jezus zei: ‘Ik ben de opstanding en het leven.

Wie in Mij gelooft mag dan wel sterven, toch zal hij leven;

en iedereen die leeft en in Mij gelooft,

zal in eeuwigheid niet sterven.

Geloof je dat?’

‘Ja Heer,’ antwoordde Martha,

‘ik geloof vast dat jij de Messias bent,

degene die in de wereld komen zou,

gezonden door God.’

‘Waar heb je hem neergelegd?’ vroeg Jezus.

‘Kom maar kijken, Heer’, zeiden de mensen.

Jezus begon te huilen,

zodat ze zegden:

‘Hij moet wel veel van hem gehouden hebben!’

Maar sommigen spotten:

‘Had Hij dan niet kunnen zorgen dat hij niet doodging?’

Hij heeft toch ook de ogen van de blinde geopend?’

Toen Jezus bij het graf kwam ging een huivering door hem heen.

Het was een grot, die met een steen was afgesloten.

‘Neem die steen weg’, beval Hij.

Marta zei:

‘Maar Heer, de stank! Hij ligt er al vier dagen!’

Jezus antwoordde:

‘Heb Ik je niet gezegd dat je Gods verheerlijking zult zien als je maar gelooft?’

Toen nam men de steen weg.

Jezus sloeg de ogen op en bad:

‘Vader, Ik dank je dat je mij verhoord hebt.

Voor mij stond het vast dat Jij mij altijd verhoort, maar Ik spreek je aan omwille van al die mensen hier, opdat ze mogen geloven dat Jij mij gezonden hebt.’

Na dit gebed riep Hij met luide stem:

‘Lazarus, kom naar buiten!’

En Lazarus kwam naar buiten,

zijn voeten en handen gebonden met zwachtels en zijn gezicht in een doek gewikkeld.

‘Maak hem los,’ beval Jezus, ‘en laat hem gaan.’

Van de Joden die naar Maria toe waren gegaan en gezien hadden wat Hij gedaan had,

gingen velen in Hem geloven.

Homilie

Z en B,

De krant de Standaard heeft een reeks van 8 podcasts gemaakt over en met Philippe Lacroix.

Ik weet niet of die naam bij jullie nog iets oproept. Maar als ik zeg dat hij beschouwd werd als het brein achter de bende Haemers, die ooit Paul Vanden Boeyenants ontvoerde, dan gaat er zeker een belletje rinkelen.

In 1994 werd hij ter dood veroordeeld. En toch leeft hij nog, meer zelfs, hij is nu een vrij mens, en is leraar in het volwassenenonderwijs.

In acht afleveringen vertelt Lacroix heel openhartig over zijn leven. Hoe hij gangster is geworden, en ook hoe hij uiteindelijk weer kansen in het leven heeft gekregen en gegrepen.

Hij vertelt hoe hij door een geheel van omstandigheden geworden is tot een van de meest gevreesde criminelen van ons land: in zijn kindertijd door zijn vader mishandeld, slechte vrienden leren kennen, met hen kleine diefstallen plegen, grote overvallen plannen om meer geld te rapen, samen met Patrick Haemers, en zo verder.

Tot ze na de ontvoering van Vanden Boeyenants ontmaskerd werden, en tenslotte ingerekend konden worden.

In de gevangenis werd hij behandeld als uiterst gevaarlijk en in strikte afzondering gehouden. Hij mocht met niemand contact hebben, zelfs niet met zijn familie.

Wanneer hij vertelt over het assisenproces, dat hij heeft moeten volgen vanuit een glazen kooi, heeft hij het op een bepaald ogenblik over een rechtspsychiater, die over hem een moraliteitsverslag kwam brengen. Ze was maar eenmaal bij hem geweest, en nog eens niet zo lang, en toch noemde ze hem een psychopaat en uiterst gevaarlijk.

Zijn advocaat betwistte die diagnose en vroeg een tegenexpertise.

Een andere psychiater kreeg de opdracht. Die nam wel zijn tijd om te weten te komen wie hij echt was, die beluisterde hem met heel veel aandacht, en Lacroix had vertrouwen in hem en legde voor hem zijn hart bloot.

Het rapport van die psychiater tekende een heel andere mens, iemand waar nog meer in stak dan men vermoedde.

Toch werd hij uiteindelijk ter dood veroordeeld: voor altijd weg uit de maatschappij, dood voor de samenleving.

Maar de psychiater liet hem niet los, hij ging hem na zijn veroordeling bezoeken in de gevangenis. Hij vroeg hem of hij wilde meewerken aan een project waarbij gevangenen geholpen werden om aan hun toekomst te werken.

Philippe Lacroix is daarop ingegaan en is beginnen studeren, eerst om voor de middenjury zijn diploma van het middelbaar onderwijs te halen, en daarna universitaire studies voor licentiaat germaanse.

Om hem daarbij te helpen heeft de psychiater een vrijwilliger aangesproken, die hem wekelijks in de gevangenis kwam bezoeken, en veel voor hem heeft gedaan, omdat ook hij in hem geloofde. Ze zijn echte vrienden geworden.

Ondertussen had ook een rijkswachter, die bij zijn aanhouding betrokken was geweest, contact met hem genomen, omdat ook hij meer in hem zag.

Het resultaat is dat Philippe Lacroix na vijftien jaar gevangenis op voorwaarden vrij is kunnen komen, dat hij zijn studies met succes beëindigd heeft, en nu leraar is in het volwassenenonderwijs.

Een wonderlijk, maar echt gebeurd verhaal. Van leven naar dood, en van dood naar leven.

En op beide wegen blijkt het zo belangrijk welke mensen hij op zijn weg heeft ontmoet.

Het is door contacten met mensen dat Philippe Lacroix zover is afgegleden totdat hij zelfs ter

dood werd veroordeeld.

Maar het is door het contact met enkele mensen, die in hem geloofden, dat hij weer tot leven is gekomen.

Z en B,

De lezingen van deze zondag gaan over dood en leven, van doden die weer tot leven worden gewekt.

De profeet Ezechiël, die zegt: 'Ik zal jullie graven openbreken. Ik zal jullie eruit laten klimmen, en jullie zullen leven.'

De apostel Paulus die zegt: 'jullie zullen tot nieuw leven komen, omdat Jezus de dood heeft overwonnen.'

En in het evangelie wordt uitvoerig de opwekking van Lazarus beschreven.

Dat weer tot leven komen is nogal dikwijls hetgeen mensen van het geloof doen afhaken: 'geloof jij dat er leven is na de dood? Ik geloof dat niet. Als we dood zijn is het met ons gedaan.'

Maar de boodschap die Ezechiël, en Paulus, en Johannes hier willen meegeven, is – denk ik - niet of de kadavers bij Ezechiël weer uit het graf zullen opstaan, of dat Lazarus echt uit dat graf naar buiten is gekomen.

Daar is het hen niet om te doen.

Wat ze willen zeggen is: schrijf nooit iemand af, verklaar nooit iemand dood, blijf geloven dat iedereen een nieuw begin kan maken, tot nieuw leven kan komen.

Helemaal op het einde van de laatste uitzending vertelt Philippe Lacroix dat hij regelmatig gevraagd wordt om te gaan getuigen voor jongeren in scholen.

En de vraag wordt hem gesteld: "wat vertel je hen dan?"

En hij antwoordt: "Geef nooit op, blijf altijd vertrouwen, alles is altijd mogelijk."

In het ganse programma wordt met geen woord over geloof gesproken, maar wat hij daar zegt is een bijbels woord. Het komt voor in alle evangeliën, bijna als een refrein: 'bij God is niets onmogelijk'.

Het is wellicht de sterkste samenvatting van wat geloven inhoudt: zoals God in de mensen blijft geloven, en hen altijd nieuwe kansen geeft, nieuw leven toezegt, zo hoopt hij dat ook wij mekaar op weg helpen om – wanneer we het niet meer zien zitten – weer nieuw leven te vinden.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

